

Kjære Kramer!

4. 16. 78

U. B. BERGEN

Ms. 180866

Tak for sidst! Ja det blev
desværre ikke saa hyggelig
tur for Der, som det kunde været.
Veier gjorde jo sit - og turen
til Berg og Botnavatnet træt-
tede Der for meget, og det
var for tidligt paa aaret, saa
udbyttet var ikke tilsvarende.
Og saa var jeg ogsaa meget usel-
skalig; - jeg var lidt nervøs efter
all opvækken med krudsykkersu-
per skren jo adskilligt, som nok
kan føre til retslige "efterfølger",
og saer vilde aldrig gaa mig helt af
munde, - og særlig var jeg meget

iselskablig mod Eder den sidste
kveld i Fjorde, - det kom af
et saken kom paa tale igjen
mellem "Gorubro" og mig, - han
var jo min forsvarer under begge
appelleringer.

Men jeg skal ikke trætte dig med
med indledninger til "Udskyldning"
historier, - du undskylder mig nok
likevel -

Vi maatte vente længe i Fjorde
paa bilen, som var i stykker, men
da vi endelig kom af sted gik
det med en ulovlig fart hjem, -
dobbelt saa fart som nedover,
til trod for at der maatte bygges
en improviseret bro af stenbiller
et steds underveis - (Chaufføren

klaret det par et par minutter)

Da jeg kom hjem, gik jeg straks
igang med indledning til under-
handling med eieren af Lunds-
øien ("Pölen"), - jeg kom nemlig
ihu den fræse tvivlende opring om,
at noget blev gjort desangående.
Ejendemeindeen havde netop gjort
³ undersøkelser, om papirerne var ægte,
- der var nemlig tvivl om, hvorvidt
bygsselfolkene virkelig havde nogen
fakter-ret ogsaa, - eller om
de muligens selv havde skrevet
dokumentet. - Jeg maatte derfor
vente et par dage til han fik
var paa nogle spørgsmaal, som
han havde stillet til advokat
Hein Wiese, - men jeg gik like løs
paa saken - dog ligesom tilfældigvis,
idet jeg forstod ham, at vi skulde

brønde lidt brøndevin sammen, —
men da maatte vi have et trygt
sted, — hvor der saamtidig var rindende
vand og let adgang med baad,
og han foreslog da selv med
ellevindingen, — jeg fandt det selv
følgelig at være et udmærket sted,
og jeg bad ham følge mig ind paa
Stranden, for at han kunde se en
lidet „forsmag“ paa varerne, — jeg
havde nemlig med henblik paa
dette møde med græsdieeren, sparet
af en lidet draabe af de sager, jeg
fik tak i Tørde. — Vi fandt
snart ud, hvor vi skulde anlegge
brønderiet, og da viste det sig, at
vi meget let kunde gjort regning
uden rest, — du og jeg altsaa; — thi
vor kjæde ø — høven slutt ikke

II
 til bygselbrødet, Sandals øene
 eller „Fieen“, som det til dagligt
 kaldes - nei, Øen ~~er~~ eris af
 grundeieren selv og derfor kunde
 han altsaa straks disponere den
 om vi skulde til med „brøding“
 - (men dette var jo ikke „hen“ =
 sigten) - jeg havde da allerede talt
 om en mulighed for, at jeg kjøbte
 te hele bygselbrødet - for at und-
 gaa naboen til et saa farligt kaar-
 værk, - og nu kom jeg altsaa
 efterpaa indover med, at jeg
 kanske kunde nøiet mig med
 at kjøbe bare Øen, - naar den
 altsaa ikke var beheftet med
 noget bygselfolk eller pakter-
 pakk; men naar man har sagt A
 faar man, som bekjendt, ogsaa sig B,

og jeg spurgte ham da, hvad han
vilde have for sin grundejendoms-
ret til hele byggebrøket og
øen. — Han bad mig gøre et
bud: — paktens gaar nemlig haardt
per ham for tiden og vil kjøbe
ejendommen (der er ogsaa 3-4 andre
om budet - deriblandt Olafus altsaa)

Grund ejeren vilde nu gjerne faa
mig til at taxere brøket - jeg
mente det kunde være værdt
ca. 7000 (det var 1000 kr. lavere
end den pris han tidligere havde for-
langt) — Heldig havde han
troet, at det hele var en spøk
i forbindelse med "brandingen", men
nu begyndte han at føle sig frem,
om det skulde opfattes som et bud
og spurgte, om jeg vilde give det for
brøket, som det stod nu —

altsaa for hans grund eiendoms-

ret. - "Nei, sa jeg - først skal
du løshjölde bygsselfolkene bygsel-
ret og deres paktret, og saa
skal du faa paktren velt til
14de april 1921 - og faa bygsel-

folkene over til Amerika inden
den tid, og forpligte dig til at
gjøre handelen om igjen, hvis
bygsselfolkene kommer tilbage

fra Amerika inden 3 aar (af
hensyn til fattigværenet) - og ligeledes
gjøre handelen om igjen, - uden tab
for mig, hvis nogen af ~~disse~~ slegt
skulde benytte sig af sin odelret
og trætte eiendommen til sig (ogsaa
inden 3 aar - for efter den tid begynder man
selv at faa odel) og kan ikke udtrætte)

"Endvidere skal du kjøpe af bygsel-

folkene alle huse og ~~de~~ sæter-
volden med sæterhus og fiøs og
alle slaatteløn, kvæmhus og alle
fiøs i udmarken." —

Den vilde jeg have atpar han-
delser, — men jeg kom ikke saa
langt; — thi manden sa fra
med en gang, at dette var
umuligt — dette med huse, —
thi det var uberegneligt, hvad
de kunde komme op i sin, —
bare hovedbygningen vilde komme
paa over 1000 Kr., og der var ialt
7-8 huse — flere som var værdis-
fulde (sæterhuse), — men vilde
jeg give 7000 for „snave“ gaarden (helt
køstefrit for bygselretten og bortfor-
rættelsesretten), saa skulde han
tanke paa det til næste dag — saa
skulde vi mødes, — ja jeg vilde ogsaa be-

G. B. BERGEN
Ms. 1808/66

take mig - Næste dag kom svar
 fra vorenskrivern og fra Wiere.
 Derovre var papirerne tingløste
 og i orden: - bygsselfolkene har
 de foruden bygsselfretten ogsaa
 ret til at paafe garde, "til
 hvem de vilde".

Nu ønskede jeg rigtig, at du
 havde været her tilsted, - thi
 ansvarer laa tungt paa mig,
 da jeg skulde møde grundeierne
 og give et svar, - thi uden noget
 bid fra min side, vilde ikke
 han indlede underhandling med
 bygsselfolkene om at faa kjende
 deres rettigheder; han har bringt alle sine penge til indløsning af fastgæren ~~det~~
 var et beklægt øieblik ogsaa;

11
Denne paktens var just forbreist
den dag, saa den kunde for-
handles med bygselfolkene, uden
hans indblanding, - eller uden at
bygselfolkene kunde faa anledning
til at raadføre sig med paktens,
som selvfølgelig vilde gjøre alt,
for at forpurre det hele.

Jeg var ikke hele natten i
tvivl om, hvad jeg skulde
være, - og for at vinde lidt
tid uden at hindre Grunde-
eieren fra underhandling med
bygselfolkene, vovede jeg endelig
at gjøre grundeieren følgen-
de forslag:
Han (grundeieren) kunde byde

bygsselfolkene (selfølgelig efter lang-
varig prøvelse) indtil 3000 Kr.

for alle deres rettigheder og
huse, søer o.s.v. og saa
skulde jeg tage huse for ^{indtil}
1500 Kr. medens bygselretten
og paktretten skulde han be-
tale, — og saa vilde jeg have
Øen afaa handelen. — —

Gaarden skulde, da altsaa
koste mig (eller retten os)
8500 Kr. med alle rettigheder
huse, søer og Øen — (uden
noget slags lefte). — —

Han vilde meget nødig ud med
Øen (han taber jo da sin fiskeri); men
det indlod jeg nok at nævne, men
han vilde nødig ud med Øen, af
den grund, at hans forfædre altid

havde haft kedere der, og hans
broder, som har gået handelskolen
tænker at bygge handelssted der,
og bygge en moderne mølle,
som han kunde drive ved siden af
handelen, — — — jeg foreslog ham
da, at han kunde bytte kvæmfald,
og få det, som jeg fik med gaar-
den isteden — (det som ligger ovenfor
vlien, — det blev jo bare et par
skridt at gå fra landeveien —
men det gamle kvæmfald maatte
staa) — han indvilligede at "falde"
ikke var saa godt, men gik tilslut
med på det (og handelsstedet fik
han skaffe plads til andesteds på
sin egen gård.)

Vi blev altsaa nogenlunde enige,
men han tvivlede på, at han
kunde få husene for en pris under
2000, på en auktion vil de komme

op i meget mere, troede han. -
 Vi skiltes paa den maate, at han
 drog i „Gjern“ for at underhandle
 med bygsselfolkene, - dette var i gaa-
 aften, og jeg har intet hørt fra
 ham om resultatet, - han er
 vel foroptaget i dag, - (han har
 haft et uheld, - en kvige af
 tidlig fin race, som han havde
 kjøbt gik udfor en foss oppe
 i fieldet, og han var folk med
 sig at leds i elven efter skrotten.
 Ja hvad synes du nu, har jeg
 handlet klovt eller uklovt?
 - du er jo endnu tid at trække
 sig tilbage, - jeg rabler disse
 ord ned i hast for at høre

din mening, som du helst bør
sende mig snarest - kanskje
helst telegrafisk (ads. Vaseuden
i Jølster). Det er jo ikke sikkert
at grundeieren ogsaa kunde
komme til at betale sig, og
hva kan det jo ogsaa handle at
han maa betale saa meget for
husene, sætuen og rettighederne (til
bygsel og borforpantning) at han
ikke synes at det lønner sig; - jeg
byder iallefald ikke mere forelø-
big, - vi kan jo da heller vente
til at auktionen og laas gründe-
ieren byde dem ^{husene} / iis for os, - jeg
tror ikke folk vil byde meget, - naar
de veed, at grundeieren ønsker at
kjøpe dem; - men man kan jo aldrig

vide noget paa forhaand:—

Spørgsmålet bli altsaa
vare min, om vi skal staa ved vort
bud 8500 for det hele?— og du
kan gjeve bare evare "ja" eller "nei"
for at folk ikke skal faa noget i noget af hensyn til 0. og påkæret
og ifald vi skal fulde af 500 kr.
eller i foruodent fuld stige 500 kr.
det vil jeg overlade til dig— jeg er
dog bange vi taber chancen ved
at gjeve et underbud:— naar påkæ-
teren ogsaa i noget, kunde han da
lyde det samme, som vort første
bud, og da ~~og~~ naar vi har gaaet
ud over— har vi ikke længere nogen
forret. Til det første bud, men naar
over det.

Penge behøver vi foreløbig ikke
mere af end til at løse retteligheder.

ne og huse, og hvor meget
det blir, ved vi altså ikke,
endnu, men det koster heller ^(med det beløb)
ikke forand ud paa rummen
(engang i juli), - jeg får vide det
en af de første dage, og skal da
telegraferer beløbet størrelse, -
maar du saa til dette beløb legger
~~det~~ det andet, som jeg skal
sætte efterpaa i telegrammet, saa får
du vide det endelige beløb, som gaar
den vil koste med retteligheder, huse,
sætte og åen (hefteprist altså) - og vi
har da atter anledning at takke os tilba-
ke, hvis det skulde overflige vort bød mi.

Ja du får undskyldt mit rable, -
der er en ting, som jeg er lidt mis-
fornøjet med - nemlig kvartalsbet. men
da det blir ovenfor veien, er vi sikker
paa, at det aldrig blir nogen stor
mølle, - faldet er nemlig for lidt, -

V

det bli nok bare det kvernhuset
 alle dage, - og næsten alle gaarde,
 som ligger ved en elv, har et eller
 flere kvernhuse liggende paa sin
 grund, - og jeg vil forlange det
 indført paa papiret, at han ikke
 skal have ret til at benytte vandet
 til andet end kveru og ^{Kaustik og saa en Stempel} slibestien
 og kvernhuset maa ikke være større
 end almindeligt brugt i bygden,
 og veien (7-8 meter) maa ikke
 være kjørevei kun gangsti, -
 derved sikrer man sig mod
 noget større møllebruk. —

Det var den eneste maade, jeg kunde
 faa den fri paa, - den kommer
 jo ogsaa ekstra til gaarden, som den
 tidligere ikke har hørt ^{til} $\frac{1}{2}$ og vi kan
 overtage den straks i sommer, om

vi vil; thi papieren kan intet
med den at bestille; — men
der maa jo et extrapapir til
for öens vedkommende, — da den
maa fraskrives hovedbruket "Lau-
dals hang", som den nu ligger under

Grundeieren er en ualmindelig
kjæk kar, som nok vil gjøre
alt, hvad han kan for at faa
hüsen saa billigt som muligt
til os — (jg har intet udrent om
dig endnu, — det kan være til
hüsen er udlöst, ellers kunde han
tro, at du var saa rik, at ^{han} ikke behö-
vede at gjøre nogen anstrengelser for at
faa den hüsen billigt). — Ulsar
liker ogsaa at faa mig i udrbitten,
da han liker et glas, og jg kan jo

"brønde" og lave rabarbravn, -
kan har ogsaa laant ^{nine} gaards-
ridskaber og de (drillplæg ^{felt = 100}) og shaal-
barv - den ridste kan faa god anv-
vendelse i "Qiene").

Angaende forholdet os imellem
du og os altsaa, - naar vi ordne
det sig, at vi solge ~~Ablingen~~
ved auktion hvert aar og halv-
vener indtægten og udgiften, (vi
maa \neq iallfald paa vore renter
dækket og lidt tilovers til en draam),
og spenderer vi noget paa opdyrke-
ring, forøges jo verdien, og vi kan solge
igjen med fortjeneste, - her er altid stor
rift om gaardene, - især naar de lig-
ge saa fladt som disse, - og efter
hvad leusmanden fortæller, - har det
endnu aldrig kendt her i bygden,
at en gaard er bleven solgt billigere,

end den var kjøbt ^{for} selv om intet var
forbedret, men heller nedstøpet.

Vi kommer til at bo her, tænker jeg,
og leuren står da til din disposition
naar du finder for godt - kanske jeg
bygger et atelier paa den, hvis du
intet har imod det. - Melk kan du
da have rikelig fra egen gaard lue som-
meren, - om vinteren tror jeg det lønner
sig bedre at kjøbe paa gaarden om-
kring og bare have "sommers køer", -
det koster mindst tjenerløst, og selte-
ren har den bedste havgang i bygden
nedenfor "Fugrivatnet", - saa det vilde være
synd at have kørens gaarnde der som
"gjeddekøer" om sommeren, og skal man
dels dem i to halvt paa vinter og halvt
paa sommer, blir det forlidt melk bestandig.
Ja, ja alt sligt kan vi tale ved en senere.
Haaber du forstaar mit raad. Med de bedste
hilsener fra alle her til dig og dine Din
hengjerte
N. Astrup

P. S. VI

U. B. BERGEN
Ms. 1808 66

Kjære ven!
Der er en stund til posten gaar - og jeg
vil skrive nogle ord endnu, kanske kunne
de grundeieren komme imens, saa jeg
fik vide resultatet af underhandlingerne
med „Pia-folket“ (bygselsfolkene) - og
vil nemlig nu ikke opsoke ham, men
lade ham komme til mig, - lidt politi-
tik altsaa - ————— for at faa rede
paa hans interessertid o. s. v. - man maa
ikke forlaeste sig, helst naar det virkelig
haster - han maa helst nu tro, at jeg er
ifærd med at trække mig tilbage; - bliv
nu ~~hans~~ rettlighederne for dyre, og han
ikke kommer her paa nogle dage, - saa
kanske vi blir nødt at give ham
en lidet opmuntning, - jeg har da
tænkt mig et forslag, som jeg først
vil raadføre mig med dig om: Vi
byder ham 6000 Kr. for „suaue“ garden -
dog med øen til, - og saa paatager vi

os (gjennem en straaemand) at paa udløst
rettighederne, og saa kjøper vi lussene
paa auktionen; - men da skal han
paatage sig at byde dem ind for os; thi
ingen vil paa dem billigere end han, som
er grunden, - der er jo en mulighed
for, at vi paa den maade kan paa eien-
dommene lige billigt, som det vi har
budt - (kanke endog et par hundrede kr.
billigere), men det er, som du forstaaer,
den rene "hasard"; - jeg vil ialle-
fald forlange paa forhånd, at hvis
• rettighederne og lussene blir dyre, skal
han betale 500⁰⁰ kr. i udløst paa
dette. - Et tredje alternativ var,
om vi budt 6000 kr. for "snave" gaarden
og den og saa kjøbte han Sætervolden
til dette og gav os atpaa handelen, - og
saa fik han lussene ind rettighederne og byde
ind lussene paa auktionen - og saa fik

vi paataar os at betale ham ind hans
udeag til disse to sidste ting, - selv =
følgelig skal ^{han} da „prutte“ samvittig-
lighed fuldt og dgligt paa rettig-
hedene, indtil auktionen kommer;
da maa jo alt være ordnet med „rettig-
hedene“, fornu vi kan „løse“ huseene;
men hvis vor første bud gaar i laas,
blir der jo ingen auktion af, og det
saa jeg helst, thi jeg er lidt rød
auktioner, - det er utroligt, hvad smaa-
huser nu i den senere tid kan kom-
me op i paa auktioner her i byerne,
rigtignok er det en uværdelig fordel
for os, at grundeieren byder huseene
ind for os, - men paa den anden side
kan bygselfolkene paa sig straaende
til at „byde op“ huseene, som de selv
fichte vil „inde“ grundeieren for billig
pris; - paa den anden side vil selvfølgelig ogsaa
blive en haard konkurrence.

Ja du synes vel jeg prøver for
Ingent om sagen. —

Dere skulde absolut været her nogle
dage til Vaade for Handelsens skyld og
for naturens skyld; thi du tror ikke
hvov overaskede vi blev ved Ljenskou-
sten fra Fjorde, — alt var forandret
paa de 2 Dage; skogen havde faaet
den koldgrøne friske farve, som den
faar om Vaar her, naar varmen kommer,
de to Dage havde gjort Undererker —
Apletreene ^(blomsterne) var næsten ^{helt} udsprungne, og
kirsebær og plomme stod i fuld blomst,
rabarberbladene var bleve næsten
dobbelt saa store paa de to Dage;
— her var moliver overalt, saa jeg vidste
ikke, hvad jeg skulde begynde paa at
male; men stekende hede var her, og
der var kommen den kjendte vaarsis
i fildene af alle bøkkene og elvene.
Nu staa Apletreene høide og kaggen
sner og plomme og kirsebær begynder
ogsaa at miste jomfrudommen. —

os (gjennem en straaemand) at faa udløst
rettighederne, og saa kjøper vi lussene
paa auktionen; - men da skal han
paatage sig at byde dem ind for os; thi
ingen vil faa dem billigere end han, som
er grunden, - der er jo en mulighed
for, at vi paa den maade kan faa eien-
dommene lige billigt, som det vi har
budt - (kanke endog et par hundrede kr.
billigere), men det er, som du forstaaer,
den rene "hasard"; - jeg vil ialle-
fald forlange paa forhånd, at hvis
• rettighederne og lussene blir dyre, skal
han betale 500 kr. i udløst paa
dette. - Et tredje alternativ var,
om vi budt 6000 kr. for "snave" gaarden
og den og saa kjøbte han setevolden
til dette og gav os atpaa handelen; - og
saa fik han løst ind rettighederne og byde
ind lussene paa auktionen - og saa fik

vi paatare os at betale ham ind hans
ideer til disse to sidste ting, - selv =
følgelig skal ^{han} da „prutte“ „samvittig-
lighed fuldt og dgligt paa rettig-
hedene, indtil auktionen kommer; ;
da maa jo alt være ordnet med „rettig-
hedene“, fornu vi kan „løse“ husene;
men hvis vort første bud gaar i laas,
blir der jo ingen auktion af, og det
saa jeg helst, thi jeg er lidt red
auktioner, - det er utroligt, hvad smaa-
huser nu i den senere tid kan kom-
me op i paa auktioner her i byden,
rigtignok er det en uværdig fordel
for os, at grundeieren byder husene
ind for os, - men paa den anden side
kan bygselfolkene paa sig straaende
til at „byde op“ husene, som de selv-
sig vil „inde“ grundeieren for billig
pris; - pagtereren vil selvfølgelig ogsaa
blive en haard konkurrent.

Ja du synes vel jeg prøver for
Inmigt om saken.

Dere skulde absolut været her nogle
dage til Vaade for handelen skuld og
for naturens skuld; thi du tror ikke
hvore overraskede vi blev ved hjemkom-
sten fra Fårde, - alt var forandret
paa de 2 dage; skogen havde faaet
den koldgrøne friske farve, som den
faar om vaaren her, naar varmen kommer;
de to dage havde gjort indvirkning -
Aplettræene var næsten ^{blomsterne} ^{helt} udsprungne, og
kirsebær og plomme stod i fuld blomst,
rabarberbladene var bleve næsten
dobbelte saa store paa de to dage;
- her var anlæggene overalt, saa jeg vidste
ikke, hvad jeg skulde begynde paa at
male; men stekende hede var her, og
der var kommen den kjendte vaarsis
i fildene af alle løkken og elvene.
Nu staa Aplettræene hvide og kloggen
sner og plomme og kirsebær begynder
ogsaa at miste jomfrudommen. -

Jeg talte lidt idag med Engel om
 vort fremtidige projekt - hun
 syntes, at jeg skulde flytte mine
 huse paa Myklebust frem i
 "Giene"; - men det kom an paa
 dig, hvortil jeg, - det vil jo koste en
 del ogsaa; - Engel troede, at
 du eller bedst din frue vilde
 like bedst, om vi boede i "Giene"
 ogsaa, - da maatte vi jo ha lidt
 mere huse, - der er jo rigtig-
 nok en liden stue foruden hoved-
 bygningen, - den kunde vi jo bo i,
 medens den var her, - hvis dere
 ønskede det, - men om vinteren er
 den vel for kald, - men den kan jo
 kanske repareres - jeg tør ikke ant
 besigtige husene; - hovedbygningen skal
 være forholdsvis nyfornmet i og skal
 være varm, - der er to rum og en "gang"

som kunde "afpaales" til et sommer-
røm eller kjøkken; - med dobbel
"papping" og paulling kunde man
ogsaa faa det til et varmt vinter-
røm, men det blir dyrt nu, - da
pap ndsten ikke er at opdrive.

Naar vi nu faar interkommunale
biler i den nærmeste fremtid,
vil du kunne reise billigt fra
Vadheim til "Pien" - - Engel og
jeg betalte 10 kroner fra Førde til
Tundalstrand, og da havde vi med
os en del pakker, og en hel del fisk,
saa der blev beregnet en del, som
kalli eller fragt gods, og da maa
det siges at være billigt, - og det
skal blive endnu billigere, siges
der, naar det interkommunale forbund
kommer i orden, - du blir jo ogsaa "op-
siden" i distriktet og har da ret til

lavere fragt end Tourister. —

Og saa faar vi i fællesskab faa os
en liden motorbaat, — der er jo
glimrende anledning til "havn" — og
saa kunde vi reise, hvor vi ønskede
rundt det 3 mil lange vand og
se paa vore motiver — lige ind under
Jostedals bredden (til künde inderst i
Kjösnes fjorden) — eller til den
anden arm af vandet (til Skei)
og tage bil ind Stordalen lige ind
til Jostedalsbredden paa den kant
ogsaa (til gaerden Foun — hvor Foun
er fra), og derfra kan tages sideturer
til en masse prægtige dalføer, hvor
jeg alt her tinget mig forstret til
lige af sætte. Fra Skei er der ogsaa
bare $\frac{1}{2}$ mil til Nordfjordfærde i en vild
natur med det lange vakre Breimsvand,
hvor der gaar "bygdemotorbaat" til
Breims vassende, — derfra er kün en
ferdigsvei (med bil) til Gloppen (Lundene)
(en passende spadertur forresten). —

Med kjøbet af Qiens følger ogsaa
jagtret i Bjøndalen en rettlighed
som W. J. Meyer „sikler“ efter, - jeg
har forsøgt for at skaffe ham ret^{der}
men nu, naar jeg blir med her der -
tror jeg helst jeg i sinning kommer til
at arbejde imod; - thi faar man en
jæger i et slegt prægtigt jagtterren
har man snart 10 andre; thi de
andre haavnerettigheder blir misundelige
og skaffer straks andre^{jægere} ret, - selv om
de intet tjener paa det. - Flere arbej-
der nok ihærdig paa at skaffe Meyer
jagtret der, men du ene er rød
du anden af opsidderne, - og nu
gjælder det at styrke denne frygt.
Den kjendte jæger Sölvberg-Förde er
den eneste, som hidtil har „jagt“ der,
og han siger at det er det bedste ryfjeterren
han har været i, - og der er mange jægere,
som forhandler med ~~de~~ opsiddere om
jagtret, - hver af opsidderne har sine
tilhængere, saa at enighed opnaaes

forhaabentlig ikke saa snart, -
jag skal nok "puste til" uenig-
hedens ild - for fredens skyld.

Nei grundeieren kommer nok
ikke idag, - det blir "styggeveir"
ogsaa, - jeg har sliq hovedpine, -
du maa vare elektrisitet i luften,
saa du maa undskyld mig
nabe - jeg springer vist fra det
ene til det andet.

Vil du gjøre mig en stor tjeneste?
Vil du kjøbe hos nogle af de store
kartoner hos Wernøe (de store er det
eneste han har igjen), og saa lade
Dids. Anderssen pakke dem ind i
din pap, som jeg sendte treenittene
kan sendes for skide til Dids med de bilde naar
1, - og saa maa du vilre saa
snild at skrive mig en liste over
de tresnit, som du har bestilling

jaa — jeg maa prøve at skaffe lidt
mynt mi baade til lidt gjæld og
til at skyde til vort fortagende,
— kunde jeg bare faa tag i stipendie-
pengene — mi ja dette var en
åfrøstlig udtalelse, som ikke bør
komme videre — du skal se
jeg begynder at blive penge-
bejgerlig paa mine gamle dage.
Denne gaardhandel interesserede
mig oprigtig talt ikke saa meget
i begyndelsen, — men mi begynde
den den at gaa mig som en feber
i blodet, — og jeg drømmer om
nattem om den lullige Ö —
"lyksalighedsens Ö" med den stille
dam i midten mellem "brusende
vande" eller rittar elve. — og røken

stiger op fra den „hellige ild“
eller offerstedet eller „brønderiet“,
om man vil kalde det saa - og
ikke en levende skal komme
der andre end du og jeg og
vore familier ingen fremmed maa
betrede stedet - (der maa nok en
mærkaut ned mod vandet - for at
hindre adgang fra vand). —

Harde jeg tidligere vidst at den
var særskilt eiendom, og ikke hørte
til bygselbruket, saa havde jeg sandsyn-
ligvis længst kjøbt den, — nu
blir det selvfølgelig desto bedre, naar
man kan disponere omgivelsene
ogsaa, — og blir man lei af
brugt, kan man med lethed for-
selge en parcel paa hver side
af den og beholde et stykke igjen
paa hver side af „Deltaet.“ —
„Delta“ = formen vil jeg ogsaa

forsøke at faa tydeligere frem ved
at minere vakk nogle stener överst
og fordele elven paa begge sider.
Den vil selvfølgelig altid blive størst
paa den indre side, da den har
lavere leie der. —

Gaarden forøvrigt kan selvfølgelig
drives op i den dobbelte afkastning, men
det vil koste mange penge; — jeg
tænker vi tager det smart i saa
hvideende - foreløbig. — Vil du gjøre
udkast til et dokument og imellem,
eller skal jeg gjøre et forslag? —
Ja vi skal iallfald aldrig blive
jævner om deling af udbyttet eller
salg senere. Ja saa faar jeg for-
haabentlig smart et par ord
fra dig — Lev da vel saa længe
og vær din selv og familie
hjärteligt kildet fra os alle her
Din længsle N. Astrup